

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regvla XXXIII. Mutare quis consilium non potest in alterius detrimentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

periculum non patitur. V. Gaill. l. 2. obs. 64. n. 8. & l. 1. de pace publ. ubi contra superius dicta probat, etiam post publicationem testium in criminali-

bus licere reo novos testes producere sive super eisdem, sive super diversis capitulis: Actori verò prohibitum esse.

REGVLA XXXIII.

Mutare quis consilium non potest in alterius detrimentum.

I. **H**uc respicit 21. superius explicata. Quod semel placuit, amplius displicere non potest. & iisdem penè verbis. 75. In. Civilis. Nemo ait, potest mutare consilium suum in alterius iniuriam. Quæ postrema verba indicant consilii mutationem non ubiq̃e improbari. Regula igitur limitanda, & restringenda est, ad ea consilia, placita, pacta, & acta, ex quibus jus alteri quaesitum est, quemadmodum exempla Dyni demonstrant. Nam electori post completum scrutinium non licet revocare calculum, aut suffragium, quia electus inde jus acquisivit, quo privari sine causa & culpa non debet. Idem valet in iudice post latam sententiam, contrahente post absolutum contractum, aut sponsonem. confitente, teste, ac similibus. Aliàs nemo vetat, consulenti, medenti, instruenti & similibus mutare sententiam & consilium suum, cum nihil inde damni proximo adventurum creditur: imò expedit sapè, & necessarium est, retractare prius constituta. l. Nonnunquam. tit. de collatione honor. Felinus in c. Ne imitarius. de Constitut. Guterrus. l. 3. q. 30. n. 38. Fabian. l. 7. c. 16.

II. Amplia 1. Præter ea quæ ad Reg. 21. diximus, quamvis cum hæretico nobis negotium sit. Certè non obstare fidei disparitatem, & religionis, ex multis SS. locis colligimus. Genes. 34. 49. 2. Paralip. 26. Ezech. 17. 4. Reg. 3. Iosue 9. 2. Reg. 21. Et mendacium est luculentum, quod sectarii nostri temporis dicunt, à nobis doceri, fidem hæreticis servandam non esse: de qua re V. Heriberti Rosveydi dissertationem An. 1610. Antwerp. excusam, ubi receptissimam DD. sententiam vocat Robert. Syvertium. Molanum de si. her. servan. l. 1. c. 29. Becanum. T. 2. Op. Opusc. 1.

Amplia 2. Ut valeat in quolibet hoste. Hinc Iosue laudatur in c. Innocenti 22. q. 3. qui etiam deprehensa fraude Gabaonitarum, pacem, quam dederat, revocandam non censuit, quia firmata erat Sacramenti religione, ne dum alienam perfidiam redargueret, suam fidem solveret. Laudantur ob eandem virtutem Romani potissimum à Valerio Maximo l. 6. c. 6. de fide publicâ. E contra ob perfidiam Pœni cum primis, alijque reprehenduntur ab eodem l. 9. c. 6. V. Gregor. Tholosan. de Rep. l. 11. c. 10. & XI. ubi agit de Treugâ, &

cederibus. *Lipsum l. 4. Civilis Doctrina. c. 14. Mariana l. 2. de institut. Regis. c. 10. Politico-Christianum P. Scribanii c. 24. Ad. Contzen. l. 3. Politicor. c. 7.*

Amplia 3. Ut actor institutam litem pro arbitrio deserere non possit reo invito. *l. purè. §. fin. tit. de doli except.* Quid enim si reo hic, & nunc plurimum profuit, inceptam causam dijudicari, & absolutoria sententia finem imponi. Melius hoc certè erit, quàm interrumpi, ac deseri.

Amplia 4. Ut valeat in consiliis, quæ animo obligandi minimè dantur. Nam si iurisperitus in causa per judicem sibi commissa consilium dederit, mutare pro libitu non potest: imò pati cogitur illud in propria causa contra se.

Ita DD. ad *l. 1. tit. Quod quisque iuris.* Quamobrem in consiliis decisivis non debet apponi clausula, *salvo meliore iudicio.*

III. Obj. 1. Actor ante litis contestationem consilium mutare potest, & exhibitum libellum emendare. *l. Edicta C. de edendo.* quod in damnum rei cedit, qui idcirco diutius cogitur in lite permanere. *Pract. Ferrar. tit. de formâ libelli. §. salvo iure.*

R. Quando mutare & corrigere scriptum suum Actor volet, non permittet iudex, nisi priùs expensas retardati processus reo compenset, quo facto nullum damnum sentiet. *Alciatus ad di. l. Edicta. Gaill. l. 1. obs. 74.*

Obj. 2. De Pontifice qui Ecclesias & beneficia unit, vel separat: de principe, qui concessa privilegia revocat,

de mandante, qui revocat voluntatem, & similia, in quibus omnibus

R. Considerandum esse, an cum damno aliorum, an sine causa, & quo tandem modo fiant: aliàs constare nequit, an præter allegatam Regulam, an secundùm illam acciderint.

Pontifici certè non aliter permilla est beneficiorum, Ecclesiarumque unio, & divisio, nisi quando evidens utilitas, vel necessitas exigit. *Em. Sa. V. Papa.* Ad Principis officium spectat, non mutare pro libitu, quæ benè constituta sunt, ne in tyrannidem inclinet. *Sily. V. Princeps.* Mandans si revocaverit mandata sua cum aliorum noxa, satis faciet restituendo.

Obj 3. *Inl. Si sterilis. §. 6. tit. de act. empti & venditi.* Paulus ait. Si quis domum vendiderit, excipiens sibi habitationem, dum viveret, vel in singulos annos decem aureos, posse emptorem nunc habitationem, nunc pecuniam præstare, quæ vicissitudo non potest non esse molesta, & damnosa venditori.

R. Peckius à iure non agnosci damnum hoc, cum vulnera suis telis facta patiatur venditor: nec mereri ullum juris subsidium, cum sibi ipsi obset. *Fulgosius* censet, non esse variationem, quæ fit ex natura, & potestate contractus. Brevissimè dici potest *Volenti non fieri iniuriam, & consequenter neque damnum, aut noxam.* *Soto de iust. l. 3. q. 3. art. 3. Menoch. Consil. 98. n. 39. Barb. in axium. 126.*

RE.